

AKP 24 Haziran'da İstanbul'u Teslim Etmezse Ne Olacak?

İstanbullu, Binalı Yıldırım'ı 23 Haziran'da emekli edecek.

İstanbul'da yaşanan 31 Mart Yerel Seçim süreci, AKP'nin hukuku ve demokrasiyi ne hale düşürdüğüne görülmesi açısından son derece önemlidir. CHP, adayı Ekrem İmamoğlu, seçmenler tarafından tartışmasız şekilde Büyükşehir Belediye Başkanlığına seçilmiş, ancak iktidar elitleri YSK'ya yaptıkları baskıyla Sayın İmamoğlu'nun haklarını gasp etmiştir.

Ne yazık ki 31 Mart; hak ve hukuk gasplarının ilki değildir. Daha önce de örneğin 16 Nisan referandumunda "mühürsüz pusulalar" geçerli sayılmış ve "millet iradesinin" tecelli etmesi engellenmiştir. Benzer bir durum 2014 yılındaki Ankara Büyükşehir Belediyesi seçimlerinde de yaşanmıştır ve milletin kalbinde seçimi kazanmasına rağmen masa başı oyunlarıyla Mansur Yavaş'ın başkanlığı çalınmıştır.

Görülebileceği üzere süreklilik arz eden bir "seçim sonuçlarını tanımama ve koltuğu devretmeme" alışkanlığı söz konusudur. O halde herkes kendine şu soruyu sormalıdır: 23 Haziran'da CHP bir kez daha İstanbul'u kazandığında mazbata verilecek midir? Yoksa türlü bahanelerle yine mi "hukuksuzluk" devam ettirilecektir.

Bu soru hayati öneme sahiptir zira demokrasilerin olmazsa olmazı sandıktır, ancak YSK'nın son dönemde aldığı kararlardan ve İstanbul seçimlerinin hukuksuzca iptalinden sonra "AKP'nin seçimle gelmesine rağmen seçime gitmeyeceğine" dair inanç yaygınlaşmaktadır. Sadece İstanbul seçmeni değil yurdun her yanındaki milyonlarca seçmen mevcut sisteme dair "şüphe duymaktadır." Devam eden ekonomik krizden sonra şimdi de "YSK krizi ya da hukuk ve meşruiyet krizi" ortaya çıkmıştır. Bu noktada, devleti 17 yıldır, bazı belediyeleri ise 25 yıldır yöneten iktidar bloğunun temsilcileri bir an evvel halkı ikna edecek açıklamalar yapmalı, "23 Haziran'da Ekrem İmamoğlu bir kez daha önde çıktığında" hukuka uyarak emaneti teslim edeceklerini ilan etmelidir.

YSK'nın 31 Mart Kararı Usul Açısından da Sorunludur

Tarihe kara bir leke olarak geçen YSK kararı, şekil (usul) açısından da sorunludur. YSK, hiçbir yazılı kurala uymadan "7 asıl ve 4 yedek" üyeye aynı anda oy kullandırmıştır. Oysa 7062 sayılı YSK'nın Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun'a göre YSK üyeleri "asıl ve yedek" olmak üzere iki farklı sınıfa ayrılmıştır ve sadece bu ayrım bile "asıl ve yedek üyelerin" aynı anda oy kullanamayacağını göstermek için yeterlidir. Öyleyse büyük bir rahatlıkla söylenmesi gereken şudur: YSK'nın iptal kararı alan kurulunun oluşum şekli hatalıdır. Yani kanunlara, tüzük, yönetmelik ve teamüllere aykırı bir kurul oluşturulmuş ve bu kurul "hukuksuz bir karar almıştır." Bu vesileyle basın mensupları aracılığıyla YSK'ya şu soruları yöneltmek istiyorum:

1. YSK'nın 6 Mayıs 2019'da aldığı ve 31 Mart seçimlerine sivil darbe anlamı taşıyan 2019/4219 sayılı kararı için neden 11 üye (7 ASIL + 4 YEDEK ÜYE) biraraya gelerek toplandı?
2. YSK'nın asıl üyelerinde eksiklik yoksa sadece 7 asıl üye ile birlikte toplanıp karar alması gerekiyor muydu? YSK'da kararların; toplantıya katılmış olan asıl üyeler ile hastalık gibi zorunlu nedenlerle toplantıya gelemeyen asıl üyenin yerine katılacak sınırlı sayıda yedek üye ile birlikte alınması gerekiyor mu?
3. YSK'nın karar alma yeter sayısı salt çoğunluk olarak belirtilmiş olmasına rağmen asıl üyelerin tamamı toplantıda hazır olsa bile yedek üyeler karara katılabilir mi?
4. Yasalarda YSK'nın toplanma sayısına ilişkin herhangi bir hüküm var mıdır, varsa hangi mevzuatta bunlar düzenlenmiştir?
5. Sandık, ilçe ve il seçim kurullarında asıl üyeler gelmemişse ancak o zaman yedek üyelerle toplantıya katılıp kararda oy kullanabilmektedir. Alt kurullar için geçerli olan toplantı kuralları YSK'daki Üst Kurulu bağlamıyor mu? YSK Üst Kurulu, uygulama bütünlüğünün dışına çıkarak taşra teşkilatlarından bağımsız olarak farklı bir işleyişle karar alma yetkisi var mıdır?

CHP, Devam Edegelen Hukuksuzlukların Biteceğini Garanti Altına Almalıdır

Gelinen nokta itibariyle, "hukuksuzlukların" kurumsallaştırılmak istendiği görülmektedir. Siyasi iktidar, hayatın her alanını ve devletin her bir kurumunu "istediği gibi kullanmak" istemektedir. Ancak böyle bir niyetin demokrasiyle ilgisiz olduğu ve otoriter bir yönetim anlayışını yansıttığı da ortadadır. O halde, Türkiye'yi çağdaş uygarlıkların ötesine taşıma iddiasında olan CHP'nin, aklın ve bilimin ışığında Türkiye'nin yeniden "hukuk rotasına" girmesini sağlaması öncelikli görevdir.

CHP; bugünden geleceği planlamalı ve "iktidarın çizdiği muhalefet alanının dışına taşarak" hem yurttaşların oylarına sahip çıkmalı hem de demokratik yollardan iktidarın el değiştireceğinin garantisini oluşturmalıdır.

Elbette doğru olan, bariz hukuksuzluklar yaşanmadan ya da yaşanır yaşanmaz bu hukuksuzluğa boyun eğmemek ve her vasıtayla demokrasiye sahip çıkmaktır. Ne yazık ki CHP üst yönetimi bu tür hukuksuzluklara daha evvel de tepkisiz kalmış ve bunlara karşı tutarlı, planlı bir politik mücadele hattı geliştirememiştir. Örnek olarak;

- 1- 7 Haziran 2015 hükümeti kurma yetkisi gasp edilmiştir,
- 2- 16 Nisan 2017 referandumunda iki buçuk milyon mühürsüz oy daha seçim yapılırken geçerli hale getirilmiştir.

Bu yapılan haksızlık ve hukuksuzluklara karşı geçerli tepkiler zamanında verilmiş olsaydı ve o tarihten itibaren parti içi kurumsal dönüşüm başlatılmış olsaydı, 31 Mart 2019 seçimlerinde YSK aracılığıyla yapılan hukuksuzluğa karşı ana muhalefet bloğu olarak sonucu kabullenmek yerine daha farklı senaryolar, B, C, D planları ile daha hazırlıklı olunabilirdi.

Fakat bilinmelidir ki bu yaşananlar "normal değildir." Tam aksine büyük bir "anormallik dönemi" yaşanmaktadır. CHP üst yönetimi, bu gerçeği idrak ederek milyonlarca Türk gencini, Mustafa Kemal'in aydınlık ışığı etrafında "örgütlemelidir" ve "asimetrik mücadele" yöntemleri düşünülmelidir. Örgütlenmeyi takiben yapılacak olanlar "tüzüğü baştan aşağıya demokratikleştirmek, karar alma süreçlerini yeniden tanımlamak, katılımcılığı arttırmak ve ideolojik netleşmeyi sağlamaktır." Ancak bu sayede "hukuksuzluğun kurumsallaşması" engellenebilir ve ancak bu sayede otoriter rejim hayalleri kuran unsurlara "biz de buradayız" denilebilir.

24 Haziran'ın B-C Planını Yapmamak Demek Hukuk Tanımazları Teşviktir

Çok açık olarak görülmektedir ki iktidar bloğu parçalanma sürecine girmiştir. AKP'nin topluma söyleyecek tek bir sözü kalmamıştır. AKP, nitelikli kadrolarını kaybetmiştir ve yerlerine yenilerini üretememektedir.

Türk devriminin ve büyük Türk milletinin örgütlü gücü olan CHP için de şartlar zorlayıcıdır. Olaylar henüz ortaya çıkmadan planlama yapmak ve geleceğe hazırlanmak en doğrusudur. Bu itibarla 24 Haziran günü hak ettiğimiz makamı aldığımızda İstanbul'u dünyanın en gözde şehri yapmak için gerekli projelerin hazır olması gibi, hak ettiğimiz makamlar hileyle elimizden alınmak istenirse de yapılacak olanlar şimdiden planlanmalıdır. CHP'nin B-C, hatta D planına da ihtiyacı vardır. CHP'nin "tek başına iktidar olma" niyetini ortaya koyması ve bu niyetin gerektirdiği bilgi ve beceriyi sahaya sürmesi mecburidir.

Aksi halde her seçimden sonra Cumhuriyet çocuklarının hayalleri bir kez daha kırılacak, milletin mücadele azim ve kararlığı törpülenecektir.

İstanbulu, Binalı Yıldırım'ı 23 Haziran'da emekli edecek.

Son söz olarak şunu da vurgulamadan geçmek istemiyorum. Binalı Yıldırım seçimden sonra 36 gün ortada yoktu ne zaman ki YSK 6 Mayıs'ta demokrasiye sivil darbe yaptı beyefendi ortaya çıkıverdi "yok çaldılar, yok büyükşehirde arıza çıktı" diyerek, 16 milyon seçmenle dalga geçti. Ben 16 milyon İstanbullu'nun 23 Haziran'da bu arızalı anlayışa gereken dersi vereceğini ve Binalı Yıldırım'ı siyasetten emekli edeceğini düşünüyorum.